

לכוא במגע בחוקק תפקידם, כדי לעודם
להשתמש בשירותיה של חברה פרטית
מסויימת.

לאן

נעלמו הסמים?

ר"ח על משרד-הבריאות, מעורר
מבקר המדינה את פרשת הסמים ה-
סוכנים:

בכמה בתי חולים לא חתמו הרופאים על
רישומים, שניהלו האחיות במחלקות על
שימוש בסמים מסוכנים. חתימה זו הכר-
ית, כדי שרוקח בית החולים יוכל לוודא,
השימוש בסמים נעשה על פי אישורו של
רפא. במקרים רבים אין הרופאים מקפ-
ים לאשר בחתימתם את השימוש בסמים
ל-ידי המחלקות.

אחד מבתי-החולים הגדולים הנהיג שיטה
שטסה לפיקוח על השימוש בסמים במח-
קות, ואילו בבתי החולים האחרים לא היה
יעוד על ביצוע הפיקוח במחלקות מטעם
רוקח בית החולים. הביקורת הציעה, ש-
שרד הבריאות יתן את דעתו על ההסדר
נהוג בבית החולים האמור, ואם ייחכה,
יש בו כדי לענות על צרכי הפיקוח, ינ-
יג אותו בכל בתי החולים.

משרד הבריאות לא נתן הוראות מחייבות
בתי החולים הממשלתיים בתחום זה.
בכמה בתי מרקחת ובכמה מחלקות של

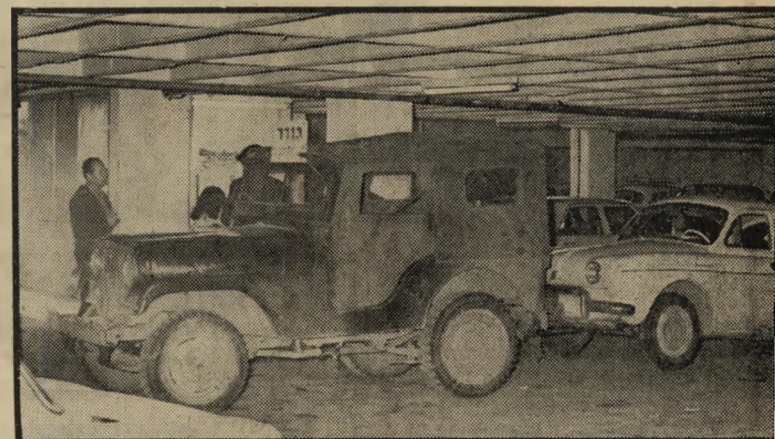
אי-סדרים

במשרד-הביטחון

חד הפרקים החמורים ביותר בדו"ח
מבקר המדינה. מתייחס למערכת הנהלת
החשבונות של משרד-הביטחון, שתקציבי
הוא גדול במשרדים הממשלתיים.

כותב המבקר: במשך שנת 1968/69 ול-
אחר סיומה לא הצליח משרד-הביטחון להד-
ביק את הפיגור בניהול חשבונותיו, ואף
הצטברו פיגורים גדולים מאלו שבעבר בבד-
קות חשבונות וברישום הפעולות. כתוצאה
מכך החמיר המצב המתבטא בכך, שאין ל-
משרד-הביטחון אמצעים יעילים לקיום של
מעקב תקציבי ושל בקרה על היחסים הכס-
מיים השוטפים עם ספקים וקבלנים. המשי-
רד מתקשה לסכם את חשבונותיו גם מחמת
פיגורים בהשגת דו"חות כספיים וחשבונות
הספקה על-ידי גופים, שהוא קשור עימם,
וואת בשל מהות מערכת היחסים הכספיים
שבינו לבינם; המדובר בעיקר בתעשייה ה-
אווירית בע"מ, ואלתא בע"מ.

בנובמבר 1969 הודיע משרד-הביטחון ל-
משרד מבקר המדינה, שהדו"ח הכספי לשנת
1968/69 יסוכם רק במרס 1970. לפי זה
גם לגבי שנת הכספים 1968/69, לא נתאפי-

ביקורתו על משרד-המטרה קובע מבקר המדינה, כי
הקנסות שמטילה משרת מחוז תל-אביב על בעלי רכב
מכוניותיהם נגררו בשל חניה במקום אסור, הוא בלתי-חוקי בחלקו. בעוד החוק מתיר
טורים לגבות 17 ל"י, גובה המטרה 30 ל"י, כלומר — 13 ל"י בלתי-חוקיות.
ועשה, יכולים הנוקטים לתבוע את המטרה לדין על גביית — הלירות הבלתי-חוקיות.

נס בלתי-חוקי

גי החולים לא התאים מלאי הסמים בעין
ולאי הרשום, לגבי פריטים אחדים. בבית
זרקחת של בית חולים גדול נמצאו הפי-
טים ניכרים ביותר בין המצאי של מספר
זים לבין הרשום בברטסת המלאי ולבין
שום כספר הסמים. במחלקות שונות של
ה בתי חולים נמצאו הפרשים קטנים בין
אי הסמים לבין הרשום כספר הרישום
סמים מסוכנים.

המלצות של

עובדי-מדינה

חד מגיקויי השחיתות המעטים
המתפרסמים בדו"ח החדש של מבקר
מדינה, הוא המיקרה הבא:

שני עובדי מדינה בכירים, העוסקים ב-
קידוי ביגוי, פנו בדצמבר 1968 במכתב
ומי זהה אל כ-50 יצרנים של מוצרי
ייה, ובו המלצה, שהיצרנים יפרטו את
צריהם בקטלוג של חברה פרטית מסויי-
ל. בפנייה הדגישו, שפירוטם באמצעות
לוג של החברה הפרטית יסייע להפצת
יצרים, וציינו, שבמידה שיתגלו קשיים,
יהיו מוכנים להגיש את מלוא עזרתם.
העובדים הסבירו למשרד מבקר המדי-
משרת פניות היתה להבטיח את
מו של קטלוג שלם ומעודכן ככל ה-
שר, שהוא כלי-יעור חשוב בידי כל ה-
וקים בנושאי ביגוי.

משרד מבקר המדינה הודיע לנציב שירות
דינה שיש לראות טעם לפגם בכך, כי
די מדינה בכירים פונים בצורה רשמית
יצרנים, שאיתם הם באים או עשויים

במדינה

גורלות

מכות במקום כסף

פיס בכפר פיס בעיר, פיס הופך עני ל-
עשיר. מי לא מכיר את סיסמת הפירסומת
הזו? כולם. גם תושבי שכונת פניה בפתח-
תקוה.

בתקוה שהסיסמה התגשם, הקציב שמעון
שוקרון, תושב פניה שעלה לארץ ב-1962
מאלג'יר, 18 ל"י לשבוע, לרכישת ששה
כרטיסי-פיס. שמעון, אב לשבעה ילדים, ה-
עובד כפועל בניין, השתכר בדוחק לקיום
משפחתו. למרות זאת המשיך וקנה כרטי-
סים. גם לפני חודש. או פגש ליד דוכן ה-
פיס את חברו אברהם שרלי. "תן לי כרטיס
מספר אחד אחרי שרלי", ביקש שמעון.

40 אלה תמורת 30 אלה, ביום שר-
שי, ה-28.3.70, יצא שוקרון את ביתו כרגיל
לעבודה. הוא קבע פגישה עם אשתו מרגו,
בבית המרכיז של פתח-תקוה לשעה יו-
תר מאוחרת. הווג נפגש והלך למשרדי ליש-
כת העבודה בפתח-תקוה, שם השיג שוקרון
עבודה בקוי טלפון. כשיצא מהלישכה ראו
השניים את אברהם שרלי רץ לקראתם.
"שוקרון, מגיע לי מאה לירות, אתה זוכית
ב-30,000 ל"י בפיס", קרא שרלי בהת-
רגשות.

מאושר על זכיתו, קנה שוקרון כמה בקי
בוקי קוניאק והזמין את חבריו לשתייה.
בינתיים עברה השמועה על הזכייה בכל
השכונה. כמה מתושביה האמידים של פניה
באו לביתו של שוקרון, בדקו את הכרטיס
והציעו לבעל הזכייה לקנות ממנו את כרטיס
הפיס תמורת 40,000 ל"י. שוקרון סירב.
חשד שמנסים לסדר אותו. כי מדוע יחפון
אדם נורמלי לקנות דבר השווה 30,000 ל"י
ב-40,000 ל"י? מישהו ניסה להסביר: כדי
להלביץ כסף שחור.

שוקרון החליט לא לעשות עסקים בכר-
טיס, להפקיד את הזכייה כמו שהיא בבנק.

שבועיים במעצר. למחרת ניגשו שמי-
עון ומרגו לבנק הפועלים, שם יש לאשה
חשבון. מסרו את הכרטיס וביקשו להפקיד
ב-20,000 ל"י בחשבון סגור ואת השאר ב-
חשבון עובר ושכ. כמה מפקידיו הבנק בדקו
את הכרטיס, בירכו את בני הווג על הזכייה
ומסרו להם קבלה על הסכום.

ביום רביעי ה-14.70 בשעות הבוקר הור-
פייעו מרגו ושמעון בבנק. נאמר להם לה-
מתין. הם חיכו עד הצהריים בבנק. ב-12.30
נסגרו שערי הבנק והופיעו שני שוטרים
בלבוש אזרחי. "הכרטיס הזה שלך", שאל
השוטר את שוקרון והציג בפניו כרטיס מוד-
בק בצורה גסה. "לא", השיב שוקרון. "אתם
עצורים", הודיע אחד השוטרים לשוקרון
ואשתו. לא עזרו לבני הווג הסענות:
"מדוע, למה, מה עשינו?" הם נלקחו לחקי-
רה.

שבועיים נשאר שוקרון במעצר. על מה
שעבר עליו שם סיפר שוקרון לכתב העולם
הזה: "אתה רואה מה קרה לשיניים שלי?
כך הם ניסו להוציא ממני שהכרטיס הקרוע
הוא שלי. במכות." אמר והצביע על פיו
בו נראו מספר שיניים רופפות. "אבל ה-
כרטיס לא היה שלי. אני חותם על כל
כרטיס שאני קונה. בכרטיס שהראו לי לא
היתה חתימה", הוסיף.

בינתיים חלה התפתחות נוספת: בעל
חנות-ירקות מפתח-תקוה, שלמה קלדרון, פי-
נה למשרדי מפעל הפיס והציג כרטיס שמס-
פרו זהה למספר של שוקרון. מפעל הפיס
שלם לקלדרון תמורת הכרטיס.

עכשיו מחכה הווג שוקרון לקיום משפ-
טו בעזון זיוף כרטיס פיס. אך נשאר כמה
שאלות המאירות על הפרשה באור משונה:
● איך זה שעובדי הבנק לא הרגישו ב-
זיוף, אם אמנם היה?

● מדוע נראה הכרטיס מושלם לאנשים
שרצו להלביץ את כספם באמצעותו?

● האם טעה בעל הדוכן?

● איך זה שלאברהם שרלי יש כרטיס
קרוב במספר אחד למספר הזוכה של שו-
קרון? האם גם הוא טעה?

● מדוע לא ערכה המשטרה חקירה ריש-
מית לשרלי, שהודיע כי הוא מוכן למסור
עדות כי הכרטיס נמכר בנכחתו והוא ידע
איזה מספר יש לשוקרון?

● ואחרון-אחרון, מדוע לא עיכבה הנהלת
מפעל הפיס את תשלום הזכייה עד אחרי
המשפט?

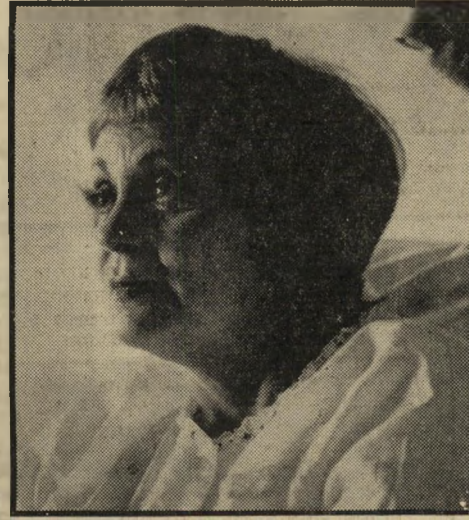
על שאלות אלה תצטרך התביעה להשיב
בבית המשפט. ושוקרון? שוקרון החליט
להפסיק בינתיים לקנות כרטיסי-פיס.

חנה מרון — הכאב

חנה מרון — הסבל

חנה מרון — הסקרנות

חנה מרון — החיוך